

Vroeger en nu

André Vugt

Het lederwarenfabriekje van mijn vader stond in Amsterdam-west waar ik ook geboren ben. Wij waren met acht kinderen, zes jongens en twee meisjes en moesten allemaal meewerken. Als klein kind werd ik tijdens het buitenspelen al vaak binnen geroepen om mee te helpen als het druk was. Dat vond ik helemaal niet erg omdat ik me dan groot en belangrijk voelde. Vooral als ik 's avonds mocht meehelpen. Wij kregen dan van mijn vader af en toe als beloning een sigaret. Dat ging zo in die tijd. Op mijn veertiende ging ik volledig in dienst bij mijn vader en verdiende tussen de veertig en vijftig gulden in de week. 's Avonds ging ik naar de middelbare handelsavondschool in de Roelofhartstraat. Daar kwamen ook twee Monnickendammers, broer en zus Groenewoud. Al mijn broers hebben ook in de fabriek gewerkt maar dat gaf veel emotionele toestanden en dat ging niet meer. Ik ben tot 1976 mede-eigenaar geweest van de fabriek waar we tuiglederen tassen, hoezen, biljartkokers, stuurkolomhoezen voor fokker en voor de gemeentetrammen alle tramkoffers maakten. Toen mijn vader met pensioen ging heb ik mijn aandeel verkocht voor hfl. 8000,00 aan mijn broer want emotioneel ging het niet meer. Inmiddels woonde ik op een woonboot in Monnickendam en had twee kinderen. Na een jaar kwam ik in de bijstand en ben toen bij Yogadocent Frits Loman een opleiding tot Yogadocent gaan volgen. Na een jaar kon ik vol aan de bak en ging ik lessen geven in Amsterdam noord. Dat werd mijn leven. Het was niet een negen tot vijf baan. Daarnaast deed ik onderhoudswerk op een sportschool maar na tweeënhalf jaar konden zij niet meer betalen en ben ik zelfstandig een studio voor mijn lessen gaan huren. Daarnaast deed ik stofferingwerk in kroegen en verhuurde Dehler jachten in een jachthaven. Op een gegeven moment heb ik negen open zeilbootjes van de gemeente Amsterdam opgekocht en ben ik deze gaan opknappen. Hiervoor moest ik een lening sluiten tegen 10% rente. In december kocht ik ze en met Pasen kon ik het eerste bootje verhuren. Ik lag met mijn bootjes naast het Lakeland. Van Van Waveren kon ik een schafkeet lenen met als voorwaarde dat ik die dan netjes schilderde. Het was erg leuk werk maar er ging ook veel mis. Er waren veel klanten die niet konden zeilen en dan ging er veel stuk en had ik veel reparatiewerk. Na twee seizoenen mocht ik van de gemeente niet meer op die plek liggen en kreeg ik uiteindelijk een plek op het Hemmeland aangeboden. Daar heb ik een pipowagen en lig ik mooi en rustig. Iedereen die wil zeilen weet daar mij te vinden. In het begin was ik daar alleen bereikbaar op een autotelefoon. Ik had een zender in een mastje hangen en de huistelefoon stond dan doorgeschakeld op die telefoon. Nu is er gelukkig de mobiele telefoon en heb ik een ook eigen website met foto's van alle bootjes. Ik heb een prachtig leven, zo is dat. Ik ben gek op knutselen en speel regelmatig Didgeridoo, doe elke dag aan yoga en ik reis ook graag. Ik vermaak me best zo.